

CEZA KANUNUMUZDA TRAVMA İLE İLGİLİ KAVRAMLAR

Yard. Doç. (Ü. Doç) Dr. Erdem AKKAY ()*

Dünyanın her yerinde olduğu gibi, ülkemizde de her gün değişik sebeplerle bir çok insan travmaya maruz kalmakta, yaralanmakta ve hatta ölmektedir. İnsan sağlığı ve vücudu ile ilgili bu olayların ekseriyeti de, adli vak'a olup, netice itibariyle adli makamlara intikal etmektedir.

Bilindiği gibi, suç işleyen kişiye ceza verilmektedir. Uygulamada ölçü, suçlunun kasıt ve kusur derecesi ve işlenen suçta meydana gelen zarar ve kaybın ağırlığıdır. Bu nedenle şahıslara karşı işlenen suçlarda, öncelikle suçun maddi unsuru araştırılmalıdır. Travmaya maruz kalan kişilerde, lezyonların ağırlık derecelerinin tayini bu sebepten dolayı çok önemlidir. Travma sonucu ölüm meydana gelmişse, ölüm sebebi ve mekanizması; ölümden, suçlunun eyleminden başka faktörlerin de rolü olup olmadığı; dış etki ile ölüm arasında bağlantı (illiyet) olup olmadığının araştırılması keza çok önemlidir.

Bazı vak'alarda, travma lezyonu hafif ve önemsiz gibi görülebilirse de, bu gözüken lezyonlar, şahsa karşı işlenmiş, kanunun çok ağır ceza verdiği bir eylemin delili de olabilmektedir. Mesela, genital bölgedeki basit sıyrıklar, ekimozlar, ahlak dışı bir eylemin yapıldığını, boyundaki tırnak sıyrıkları, ekimozlar, boğma eyleminin delili olabilmektedir. Bu ve buna benzer belirtilerde, mühim olan, travmanın derecesi değil, yapılan eylemin şeklidir. Bu sebeple, bu gibi eylemlere karşı kanunumuzda, ayrı cezai hükümler uygulanmaktadır.

(*) İstanbul Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.

Adli tıp açısından, travma sonucu husule gelen yaralar, cerrahi anlamdaki yaralardan farklı anlam taşımaktadır. Adli tıp, kanundaki espriye sadık kalarak, yarayı, travma sonucu insan vücudunda meydana gelen anatomik, fizyolojik ve ruhsal belirtiler olarak kabul etmektedir. Mesela, zehirlenme sonucu meydana gelen, insan sağlığını bozan belirtiler, manevi travma sonucu görülebilen ruhsal arazlar, adli tıpta yara konusu olarak incelenmektedir.

Bu nedenle, Türk Ceza Kanunu'nun 449-457 ve 459. maddelerinde geçen travma ile ilgili kavramlar üzerinde durmak, adli tıp ve hekimlik yönünden yararlı olacaktır.

Türk Ceza Kanunu'nun 449. maddesi 3. bendinde: Adam öldürme fiili, zehirlemek suretiyle yapılırsa, fail, müebbet hapis cezasına mahkum olur denilmektedir. Kasten adam öldürmede, kastı aşan durumlar ve kaza ile adam öldürmelerde, adli tıp sorunları vardır. Zehirlemek suretiyle adam öldürme cezayı artıran sebepler arasındadır. Bu nedenle, şüpheli ve sebebi kesin olarak anlaşılmayan ölümlerde, ceset organları ve sıvılarında ,zehir muhakkak aranmalıdır.

Türk Ceza Kanunu'nun 450. maddesinin 3. ve 4. bentlerinde belirtilen "Canavarca bir his sevki ile veya işkence ve tazip ile" veya "taammüden" adam öldürme suçlarının da adli tıpla ilgili yönleri vardır.

Canavarca bir his : Hangi duygular canavarcadır? Bunu tarif etmek çok zordur. Bir cesette bulunan travmatik yaraların ağırlığı ve çokluğu, canavarca yapıldığının kesin delili olmamaktadır. Çünkü, akıl hastalarının işledikleri ekzantrik cinayetler, hasta bir kişi tarafından yapıldığı meydana çıkıncaya kadar, canavarca bir his ile yapıldığı izlenimini vermektedir. Bununla beraber, silahını denemek için adam öldürme; bir kimsenin acı çektiğini görmek ve bundan zevk almak için değişik vasıtalarla adam öldürmek, canavarca duygulara örnek gösterilebilmektedir.

İşkence ve tazip (azap çektirme) : Adam öldürme kastından daha ileri bir düşünceyle, kişiyi hemen öldürmeyen vahşice hareketler, işkence yapma ve azap çektirme sayılır. Kişinin, kurtulma imkanı olmayan bir ortamda; savunması kırıldıktan sonra, cildinin sigara ateşiyle yakılması; kulaklarının, burnunun kesilmesi; gözleri-

nin çıkarılmasından sonra öldürülmesi, işkence ve azap çektirmektir.

Taammüd (tasarlayıp kurma) : Tasarlayıp kurarak ve sebat ederek adam öldürmedir. Kan gütme (vendetta) sonucu adam öldürme, taammüden adam öldürme kabul edilir. Bazan, taammüden adam öldürme, patolojik bir düşünce tesiriyle olabilir. Mesela, paranoit hezeyanları olan bazı akıl hastaları, düşman olarak gördüğü kişiden kurtulmak için, onu öldürebilir. Böyle olayların teşhis ve ayırımı, adli psikiyatri açısından çok önemlidir.

TCK 451 ve 452/2. maddeleri :

Türk Ceza Kanunu'nun 451 ve 452. maddesi 2. bendinde, adam öldürme suçlarında, cezayı hafifletici bazı özel sebepler vardır. Şöyleki, bazı vak'alarda, suçlunun yaptığı travma yaraları, yalnız başına kişiyi öldürmeyeceği gibi, hayatı için de tehlikeli olmayabilir. Fakat, yapılan travmaya, diğer bir sebebin ortak olmasıyla, ölüm meydana gelebilmektedir. Suçlunun yaptığı travmatik zarardan başka, ölümden rolü olan bu diğer sebeplere "ortak sebepler" denmektedir. Ortak sebepler, travmadan önce olabildiği gibi, travmadan sonra da olabilmektedir.

Travmadan önce olan sebepler :

a — "Failin fiilinden evvel mevcut olupta failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi" sonucu ölüm meydana gelmesi: Travmaya maruz kalmadan önce, kişinin vücudunda bir hastalık veya lezyon varsa, failde, böyle bir hastalığı veya lezyonu bilmeden, bu kişiyi, öldürücü olmayacak şekilde bile darp etse, iki sebebin birleşmesiyle, ölüm kolayca meydana gelebilir. Mesela, hastalıklı bir karaciğer, dalak veya fıtık, fail tarafından yapılan, gerçekte öldürücü nitelikte olmayan bir travmayla, yırtılabilir, ölüme sebep olabilir.

Keza, hemofilili olan bir kimsede, basit bir kesik yarası, kanın durmaması neticesinde, ölümün meydana gelmesine sebep olabilir. Şeker hastası olanlarda, travmatik açılmış yaraların geç kapanması ve çeşitli komplikasyonların eklenmesiyle ölüm meydana gelebilmektedir.

b — "Failin iradesinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzimamı" : Suçlunun iradesi dışında ve beklenmedik bir sebebin ek-

lenmesi neticesi, ölümün meydana gelmesidir. Şöyleki, mağdurun öldürücü olmayan yarası üzerine tütün, örümcek ağı koyması neticesinde, tetanoz veya gangren olup ölmesi, suçlunun iradesi dışında bir olaydır.

Gayri melhuz (beklenmedik) sebepler ise: Basit bir travmadan sonra şok veya inhibisyonla ölüm olmasıdır.

452. maddenin 2. bendinde, öldürme kastı olmadan yapılan fiillerden sonra, ölüm meydana geldiği hallerde, aynen 451. maddedeki özelliklerin mevcudiyeti, cezada hafifletici sebepler olarak, kabul edilmektedir.

Türk Ceza Kanunu'nun 453. Maddesi : Kasten katil suçunun, yeni doğmuş çocuk aleyhine işlenmesi haline, hüküm getirmektedir. Kasten çocuk öldürme diyebilmek için, bazı koşulların, tam ve birlikte olması gerekmektedir.

Bu koşullar :

1 — Çocuğun yeni doğmuş olması : Çocuk, doğumdan beş gün sonrasına kadar yeni doğmuş çocuk sayılmaktadır. TCK. 475. maddesinde, gayrimeşru bir çocuğu terk etme suçunda, yeni doğmuş çocuk durumunun, beş gün sürdüğü anlaşılmaktadır. Keza bu müddet içinde çocuğun doğumunun, duyulmamış ve çocuğun görülmemiş olması gerekmektedir.

2 — Evlilik dışı olması

3 — Suçun, kanunda belirtilen yakınları tarafından işlenmiş olması,

4 — Ailenin şeref ve namusunu koruma düşüncesiyle işlenmesi

5 — Kasten öldürmesidir.

Türk Ceza Kanunu'nun 454. maddesi : İntihara ikna ve intihara yardım etme eylemiyle ilgili hükümleri ihtiva etmektedir. İkna ve yardım etme suç teşkil etmektedir. Adli psikiyatri yönünden önemlidir.

TCK. 455 ve 459. maddeleri :

Hekimlerin, taksirli (kusurlu) eylemlerinden doğan suçlarındaki cezai sorumluluğu için Ceza Kanunu'muzda özel bir düzen-

leme yoktur. Fakat, hekim, tedavisinde kusurlu (taksirli) ise veya tedavi ettiği kişinin yaşam ve sağlığı tedavi ile ilgili olarak zarar görmüşse; cezai sorumluluğu, ölüme sebebiyet halinde TCK. 455. maddesine göre, bunun dışında, TCK. 459. maddesine göre tayin edilmektedir. TCK. 455. maddesine ek olarak çıkartılan 23 Temmuz 1964 tarihli 501 sayılı kanuna göre, ceza, kusur derecesine göre belli olur. Taksirli (kusurlu) suçlarda verilen hapis cezasının paraya çevrilmesi (647 sayılı yasa gereğince); tecil edilmesi (TCK. 89. maddesi gereğince) mümkün olmaktadır.

Hekimin taksirli (ihmal - kusurlu) hareketlerinden doğan suçlar:

Tedbirsizlik ve dikkatsizlik : Hekimin sanatını yaparken, gereken tedbir ve normal dikkatini göstermemesidir. Mesela, bazı ilaçları uygulamadan önce, ilaca karşı bir reaksiyon ihtimalini göz önüne alarak, gerekli tedbirleri almaması; ameliyatta, gerekli tedbirlerin (narkoz ve ameliyat şokuna karşı ilaç, kan, serumların bulundurulmaması vb.) alınmamasıdır.

2 — *Meslek ve sanatta acemilik :*

Meslek ve sanatta, bilinmesi gereken klâsik bilgi ve teknik düzeyin eksikliği neticesi, ölüme sebebiyet veya kişiye zarar verilmesi, bu maddenin kapsamına girmektedir.

3 — *Nizamata ve evamir ve talimata riayetsizlik :*

Hekimler, tıp sanatını yaparken sağlıkla ilgili hukuk ve meslek kurallarına uymak zorundadır. Kuralları zorlamak suç teşkil etmektedir.

TCK. 456. maddesi :

Bütün tıp dallarını ilgilendiren bu kanun maddesinde, travma sonucunda, insan vücudunda meydana gelen, geçici ya da kalıcı lezyonların, gün hesabı üzerinden düzenlenmiş ağırlık dereceleri, dört ayrı bentte belirtilmiş ve hükme bağlanmıştır.

1. *Bent :* 1. bentte, "cismen eza", sıhhatini ihlâl", kavramları: Vücuttaki travmatik yaralar, bereler, beden sağlığının bozulması, anlamında; "Akli melekelerinde teşevvüş" ruh sağlığının bozulması anlamında, kullanılmaktadır.

Bu bentte, travmatik lezyonlardan genel olarak bahsedilmiş, ağırlık derecelerinin gün üzerinden ne kadar sürdüğü belirtilmemiş olmakla beraber, diğer bentlerle mukayese edildiğinde, bu bendin sınırları ve kapsamı içine, 10 günden fazla, 20 günden az süren travmatik hastalıklar, iş ve güçten geri kalmalar, uzuv zaafı derecesinde olmayan sekellerin yer aldığı, anlaşılmaktadır.

2. Bent :

"Havastan veya azadan birinin devamlı zaafı: Havas (duyular) : Görme, işitme, tatma, koku, değme (temas) duyusudur. Görme duyusu : Travma neticesinde, kornea ülserleri, retina deko.manları, göz içi kanamaları, görme bozuklukları olabilir. Travma sonucu, iki gözde görme kabiliyetinin yarıya yakın azalması veyahut bir gözün ileri derecede görmesinin azalması, görme duyusunun devamlı zaafı olarak kabul edilmektedir. Perspektif görme, iki gözün çalışması ile mümkündür. Kanuni kavramında da, havas deyimi ile, iki gözün birlikte çalışması anlaşılmaktadır. Oysa, son Yargıtay İçtihad'larına göre, ayrı ayrı her göz, bir organ olarak kabul edilmektedir. Bu durumda, bir gözün travmatik olarak ileri derecede veya hiç görmemesi uzuv zaafından daha ağır bir nitelik taşımaktadır.

İşitme duyusu : İşitme ve denge organı olan kulaklardan birinde, yalnız işitme fonksiyonun ileri derecede azalması veya bir kulağın tam sağırlığı, işitme duyusunun devamlı zaafı olarak kabul edilmektedir.

Koku alma duyusu : Koku alma sinirlerinin travmatik yaralanmalarında, koku alma duyusunun azalması, hatta tamamen kaybolması devamlı uzuv zaafı niteliğinde kabul edilmektedir.

Tat duyusu : İleri derecede azalması ve kaybolması; değme temas duyusu : İleri derecede azalması veya kaybolması devamlı zaaf olarak kabul edilmektedir.

Azadan birinin devamlı zaafı : Aza (organ) belirli bir görev yapan vücut parçalarına denmektedir. Mide, karaciğer, böbrekler, el ve ayaklardan biri, aza (organ) dır. Travma sonucu, bir organın fonksiyonunun yarıdan fazlası düzelmeyecek şekilde bozulmuşsa veya bir parçası eksilmişse devamlı uzuv zaafı niteliğinde kabul edilmektedir.

Fiil, söz söylemekte devamlı müşkülâtı : Travma sonucu kekemelik meydana gelmesi, ses tellerinde, ağızda, beyinde konuşma merkezinde, bir arıza meydana gelirse, devamlı konuşma güçlüğü olursa TCK. 456. 2. bendine göre yargılanmaktadır.

Fiil, çehrede sabit bir esere :

Öncelikle, çehre (yüz) kavramı üzerinde durmak gerekmektedir. Anatomik olarak çehre (yüz), alında saçlı deri hududu, saçları dökülmüş kişilerde, saçların daha önce bulunduğu yer, yanlarda kulak sayvanı dış kenarı, altta alt çene kenarı ile hudutlanan bölge olarak tarif edilmektedir. Boyun, çene altı, kulak arkaları, yüz (çehre) hudutları dışında kalmaktadır. Çehre (yüz) cildindeki bir nedbe (iz-eser-sikatrix), birkaç santimetreden fazla ve cilt renk seviyesinden farklı ise, çehrenin estetik ve tabii görünüşünü bozabilir. Bu nedenle, çehre hudutları içindeki, bir nedbeye sabit eser diyebilmek için, o kişide, özel bir dikkat sarfetmeden 4-5 m. mesafeden kolayca görülebilen, yüzün estetik güzelliğini veya tabii görünüşünü bozan, açıkça yüz cildi renk ve seviyesinden farklı bir nedbenin bulunması lazımdır. Belli, belirsiz bir nedbe, yüzde daha önce meydana gelmiş nedbeler veya bu nedbeler arasındaki iz çehrede sabit eser sayılmamaktadır. Çehredeki bir travmatik yaranın acil tedavisi yapıldıktan sonra, adli mercilerce, çehrede sabit eser kalıp kalmadığı sorulduğunda, bir müddet (en çok altı ay) sonra tekrar muayene edilerek, iz bırakıp bırakmadığına bakıp, rapor yazılması gerekmektedir.

20 gün ve daha ziyade akli ve bedeni hastalıklardan birini veya bu kadar mutat iştigallerine devam edememesine mucip olmuşsa :

Mutat iştigale devam edememe (iş ve güçten geri kalma) :

Mutat iştigal (iş ve güç) : Bir kişinin, her zaman yapmakta olduğu iş ve hareketlerdir. Kişinin, sabahleyin kalktığına, geceliğini veya pijamasını çıkarması, traş olması veya makyaj yapması, saçını taraması, tuvalet ihtiyacını gidermesi ve buna benzer hareketlerdir. Mutat iştigal, görüldüğü gibi, meslekle ilgili çalışmalar değildir. Normal yaşamda her zaman yapılan hareketlerdir. Travma neticesi, kişinin her gün yapmakta olduğu bu hareketleri, gereği kadar yapamaması tabiatıyla önemlidir. Mutat iştigale devam edeme-

me süresi, mesleklere, yaşa, cinsiyete göre değişmemektedir. Bir lezyonun ağırlığı, herkes için aynı bulunmaktadır.

Ceza Kanunumuzda, travmadan ileri gelen lezyonların ağırlığı, mutat iştigale (iş ve güçten geri kalma) süresine göre ölçülmektedir. Diğer bir anlatımla, lezyonların ağırlığı gün üzerinden ölçülmektedir. İş ve güçten geri kalma süresi çok dar sınırlar içinde tutulmuş olmakla beraber bu süreler şunlardır :

a — İş ve güce engel olmıyan, ya da 10 güne kadar (10 gün dahil), iş ve güce engel olabilecek ağırlıktaki yaralar, Mesela, deri, deri altı dokularını ilgilendiren yüzeysel basit yaralar, büyük damar sinir, kemik ve iç organlarda değişme yapmıyan yaralar. Kişinin bir ile 10 gün arasında mutat iştigaline engel teşkil eder basit nitelikte yaralar olarak kabul edilmektedir.

b — 10 günden fazla ve 20 güne kadar (20 gün dahil değil), mutat iştigale engel teşkil eder nitelikte yaralar ise, basit ile ağır yara sınırı arasında kalan yaralardır. Mesela, küçük kemiklerin kapalı kırıkları (el, ayak, tarak kemikleri, burun kemiği), bir-iki kaburga kemiği kırığı, baş kemiklerinden başka kemiklerdeki çatlaklar, 1-2 dişin kırılması, büyük damarlara sinirlere penetre olmayan yumuşak doku yaraları hafif yara olarak kabul edilmektedir.

c — Ağır yaralar, 20 gün ve daha fazla mutat iştigale engel teşkil eder nitelikteki yaralardır. Mesela, kafa kemiklerinde çatlak veya kırık, kolon vertebra ve diğer büyük kemiklerdeki kırıklar, iç organlara penetran yaralar veya künt travma neticesi, yüzeysel lezyon olmamakla beraber, iç organlarda bütünlüğün bozulduğuna dair belirtiler veren lezyonlar, mihrakî (fokal) beyin arazi vere n (paralizi, parazi) lezyonlar, geniş adale yırtığı ve ezikleri, geniş 1. 2. derece yanıklar kişinin 20 gün ve daha ziyade mutat iştigaline engel teşkil eder nitelikteki ağır yaralar olarak kabul edilmektedir.

Mutat iştigal süreleri, kanundaki ölçülere göre düzenlenmiştir. Kişinin yatakta yattığı süre veya yaranın iyileşme süresi mutat iştigal süresi olarak kabul edilmemektedir. Yaraların iyileşme süresi ise çoğu kez hukuk ve tazminat davalarında önemli olmaktadır. Sorulduğu takdirde, iyileşme müddeti ayrıca gün üzerinden yazılabilmektedir.

TCK. 456. maddesinin 4. bendine göre, eğer, travma iş ve güce engel olmazsa veya 10 gün kadar iş ve güce engel olabilecek nitelikte ise takibat yapılması ve ceza verilmesi şikâyete bağlı olmaktadır.

Hayati tehlike :

Hayati tehlike, öldürücü nitelikte travmatik bir arızayı ifade eden kavramdır. Travma ile başlayan, ölümlü sonuçlanabilecek gerçek bir tehlike olup, hiçbir zaman ihtimal değildir. Kafa, göğüs, karın boşluklarına penetran yaralar, kafa kemiklerinde kırık, çatlak, iç organlarda bütünlüğün bozulduğuna delalet eden belirtiler veren lezyonlar, büyük damarlarda açılma, geniş yanıklar, hayat için tehlikelidir. Travmatik yaralarda, semptomların belirsiz olduğu durumlarda, klinik ve laboratuvar incelemelerle hayati tehlike mevcudiyeti araştırılmalıdır. Bir kişide, travmatik öldürücü yara, tedavi veya ameliyat ile hatta kendiliğinden geçmiş olsa bile, kanunun kastettiği (hayati tehlike) meydana gelmiş ve kişinin hayatı tehlikeye uğramış kabul edilmektedir.

Gebe bir kadın aleyhine işlenip te vaktinden evvel çocuk doğmasını intaç etmiş ise,

Gebeliği belli veya gebe olduğu bilinen bir kadının travma neticesi, vaktinden evvel çocuğunu canlı olarak doğurması olayıdır. Burada, erken doğum ile travma arasında kesin bağlantı olması gerekmektedir. Travmaya maruz kalan kadının karnında, belinde, kalçalarında geniş ekimozlar varsa ve bir kaç gün içinde vaktinden evvel çocuk doğurmuş ise travma ile ilgili olabilir. Fakat, erken doğuma yol açan bir çok nedenler olduğundan, travma ile erken doğum arasında ilişki kurarken, bütün nedenleri gözden geçirmek gerekmektedir.

3. Bent : 3. bentle ilgili kavramlar

Fül, "Kat'i veya muhtemel surette iyileşmesi kabil olmayacak derecede akıl ve beden hastalıklarından birine" mucip olmuş ise, mesela, kesin olarak tanımlanan travmatik sar'a, kanun anlamında, akıl hastalığı kabul edilmektedir.

Fiil "Havastan veya el yahut ayaklardan birinin" kaybına mucip olmuşsa :

Havastan (duyulardan birinin kaybı) : İki gözün körlüğü veya görmesinin ileri derecede azalması, bu durumda görme duyusunun kaybı deyimi kullanılabilir. Bir göz görürken, diğer göz kör olsa bu günkü tandanslara göre havastan biri olan görme duyusunun kaybı anlamına gelmektedir. Keza işitme duyusunda, kulakta denge duyusunda bir değişme olmadan iki kulakta tam sağırılık veya ileri derecede işitme ekisikliği işitme duyusunun kaybı sayılmaktadır.

Fiil "El ve ayaklardan birinin ziyai" mucip olmuş ise: Bir el bir ayak birer organ olarak kabul edilmiştir. Bunlardan birinin travmatik yokluğu, veya fonksiyonlarının ileri derecede azalması ağır bir travmatik arıza olarak kabul edilmektedir.

Fiil "söz söyleme kudretinin kaybına" mucip olmuşsa: Beyinde, sinirlerde, gırtlakta, ses tellerinde, travma sonucu söz söyleme kabiliyeti kaybolabilmektedir.

Fiil "Çocuk yapma kabiliyetinin ziyasını" mucip olmuşsa: Çocuk yapma kabiliyetinin kaybı iddiası karşısında, bunun travma ile ilgisinin tesbiti, her zaman mümkün olamamaktadır. Kadınlarda, uterus veya yumurtalıkların her ikisinin çıkarılması, tüplerden her ikisinin kesilmesi, erkeklerde her iki testisin çıkarılması, çocuk yapma gücünü yok etmekte. Yalnız penisin dipten amputasyonu ise, çocuk yapma gücünü azaltmakta, fakat kaybettirmemektedir.

Fiil "azadan birinin tatilini" mucip olmuşsa: Travma etkisiyle, bir organın fonksiyonunu ileri derecede veya tamamen kaybetmesi anlamında kullanılmaktadır. Her organın bir fonksiyonu vardır. Travma sonucu bir organın fonksiyonu, vücudun genel çalışma ve hareket gücünün % 30 dan fazla eksilmesine neden olmuşsa, uzuv tatili olarak kabul edilmekte, % 10 dan fazla % 30 dan daha az, uzuv zaafı olarak, % 10 dan az fonksiyon azalmışsa, uzuv zaafı kabul edilmemektedir.

Fiil "Çehrenin daimi değişikliğine" sebep olmuşsa: Yüzde, travmatik olarak meydana gelmiş yaralar, yüzü çirkinleştirebilir. İlk bakışta tanımiyacak hale getirebilir. Bu durumda, yüzde devamlı bir deformasyon var demektir. Mesela, burun ucunun travmatik

ampüte edilmesi, bir göz veya iki gözün travmatik olarak çıkması, çehrenin daimi değişikliği olarak kabul edilmektedir.

Fiil "Gebe bir kadına karşı ika olunupta çocuğun düşmesini intaç eylemişse": Travmatik çocuk düşürme, kasten çocuk düşürmeden farklı olarak, ayrı bir suçtur. Gebe bir kadına yapılan travma sonucu, çocuğun düşmesi mümkündür. Travmatik düşükler, genellikle travmadan hemen sonra veya bir kaç gün içinde olmakta ve travma ile kesin olarak ilgili bulunmaktadır.

TCK. nun 457. maddesinde: Yaralar, TCK. nun 189. maddesinde belirtilen bir vasıta ile işlendiği zaman, suçun şikayete bağlı olmayacağı, takibinin mecburi olduğu ve cezai müeyyidenin artacağı açıklanmaktadır.

TCK. nun 189. maddesinde: Silah tabiri içinde ateşli silahlar, patlayıcı maddeler, tecavüz ve müdafada kullanılan her türlü kesici delici veya bereleyici aletler yakıcı, aşındırıcı, yaralıyıcı, eczalar ve diğer her türlü zehirler ve boğucu kör edici gazlar bildirilmektedir.

Yaralanmalarda, taarruz ve müdafada kullanılan aletlerin ayırımı güç bir problem teşkil etmektedir. Yarayı yapan aletin cinsi tayin olunmamışsa, en kuvvetli ihtimali belirtmek de faydalı olmakta ve bu nedenle ilk muayenede çok dikkatli olmak gerekmektedir. Çünkü, yara nedbeleştikten sonra, bu yarayı yapan aletin tesbiti çok defa imkansızlaşmaktadır.

TCK. 459. maddesinde :

"Her kim tedbirsizlik veya dikkatsizlik yahut meslek ve sanatta acemilik veya nizam, talimat ve emirlere riayetsizlik neticesi olarak bir şahsa cismen eza verecek veya sıhhatini ihlâl edecek bir zarar iras eder yahut akıl melekelerinde teşevvüş husulüne sebebiyet verirse", *ölümle neticelenmeyen bu gibi durumlarda*, TCK. nun 456. maddesinde bildirilen geçici ve devamlı olan müessir fiil (travma) belirtilerinin cezai durumlarını göstermektedir. Ceza, son fıkraya göre, kusur derecesi göz önünde tutularak 1/8 e kadar indirilmektedir. Kusur derecesi, verilecek cezada esas tutulmuş, kanundaki bir boşluk doldurulmuştur. Trafik kazalarından sonraki yaralar, hekimlerin yanlış tedavi ile sebep olacakları arızalar bu madde kapsamına girmektedir.

FAYDALANILAN ESERLER

- AŞÇIOĞLU, Ç.: Doktorların Hukukî ve Cezai Sorumluluğu, Olgaç Matbaası, Ankara, 1982 .
- ARISAN, K.: Kadın Hastalıkları (Jinekoloji), Çeltüt Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş., İstanbul 1983.
- ÖNDER, A.: Türk Ceza Kanunu, Sermet Matbaası, İstanbul 1967.
- BAYRAKTAR, K.: Hekimin Tedavi Nedenile Cezai Sorumluluğu, İstanbul, 1972.
- DÖNMEZER, S., ERMAN, S.: Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku, Cilt I, 7. Bası (1979); Cilt II, 6. Bası, İstanbul 1980.
- GÖK, Ş.: Adli Tıp, 4. Bası, İstanbul 1980.
- ÖZEN, H.C.: Kısa Adli Tıp Ders Kitabı, İstanbul 1980.
- ÖZEN, H.C., SÖZEN, H.: Adli Tıp ve Toksikoloji, Sermet Matbaası, İstanbul 1971.
- ÖZTÜREL, Ö.: Adli Tıp, Ankara 1979.